

[Margrete Auken]

affald mødes i Genève for at fortsætte forhandlingerne om konventionsudkastene.

Ministeren har tidligere givet udtryk for, at al transport af affald fra industrilande til udviklingslande bør forbydes. Denne holdning synes at være mere ambitiøs end den, der fremgår af Nordisk Ministerråds forslag til et miljøprogram.

Svar (2/11 88):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Forhandlingerne i UNEP om en global konvention vedrørende grænseoverskridende transport af farligt affald tager i overensstemmelse med mandatet fra styrelsesrådet og FN's generalforsamling sigte på at fastsætte internationale bestemmelser, som kan sikre, at der opnås større gennemskuelighed og effektivitet i procedurerne for grænseoverskridende overførsel af farligt affald.

I dette øjemed er der i konventionsudkastet fastsat en ordning med anmeldelse af og kontrol med import og eksport af farligt affald samt videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem de kontraherende parter. Ordningen skal sikre, at farligt affald kun transporteres, når modtagerlandets samtykke foreligger, og kun, når der foreligger dokumentation for, at affaldet kan bortskaffes i modtagerlandet på en miljømæssigt forsvarlig måde.

Konventionsudkastet indeholder derimod ikke noget egentligt forbud mod transport af affald til udviklingslande. Det skyldes bl.a., at udkastet er udtryk for den holdning, at spørgsmålet om, hvorvidt affald skal transporteres eller ej, bør afgøres af modtagerlandets myndigheder, og at et egentlig forbud indebærer en forøget risiko for illegale transporter.

Et forbud er derfor uaktuelt i UNEP-forhandlingerne. Bestræbelserne går i stedet ud på at nå til en endelig aftale om så effektiv en kontrolordning som muligt. Forhandlingerne er langt fremme og vil blive videreført på mødet den 7. november 1988 i Genève.

Eventuelle forslag om forbud i UNEP-forhandlingerne vil kunne blokere for eller skabe forsinkelser i aftalens færdigforhandling.

Den danske og nordiske forhandlingslinier, som det fremgår af Nordisk Ministerråds forslag til nordisk miljøprogram, at arbejde for internationale aftaler, som regulerer eksport af miljøfarligt affald, og at arbejde for, at miljøfar-

ligt affald først og fremmest behandles og bortskaffes i eget land.

Denne holdning vil således blive opretholdt fra dansk side i de kommende forhandlinger i UNEP's arbejdsgruppe på mødet den 7. november 1988 i Genève og forventes også opretholdt af de øvrige nordiske lande.

Spm. nr. S 104

Til *udenrigsministeren* (25/10 88) af:

Behnke (FP):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, hvilke regler ministeriet anvender, når der træffes afgørelse om, hvorvidt en person med sydafrikansk statsborgerskab kan opnå visum til Danmark?«

Begrundelse

Udenrigsministeriet har senest i forbindelse med et arrangement, der afvikles af Det Sydafrikanske Selskab, nægtet visum til en række deltagere fra Sydafrika, der skulle deltage i konferencen. Spørgeren er vidende om, at andre sydafrikanske statsborgere har opnået visum til Danmark, bl.a. flere ANC-repræsentanter.

Spørgsmålet er så, hvilke kriterier ministeriet lægger til grund for en tildeling af visum/turistvisum til sydafrikanske statsborgere.

For spørgeren kan der være flere muligheder:

Ministeriet er på det seneste holdt helt op med at give visum til disse statsborgere, eller ministeriet foretager en vurdering af hver enkelt person og giver kun visum til dem, der måtte være i overensstemmelse med dansk Sydafrikapolitik.

Hvis sidste mulighed gælder, vil spørgeren gerne have oplyst, hvordan ministeriet opnår kendskab til, hvilken holdning disse statsborgere har til ANC, før deres afrejse fra Sydafrika.

Svar (1/11 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Grundlaget for Udenrigsministeriets behandling af visumansøgninger fra sydafrikanske statsborgere er fællesnordiske retningslinier, der er baseret på det nordiske handlingsprogram mod apartheid. Dette er senest blevet re-